

Batizfalva, 1894. május 31. – Budapest, 1961. április 12.

Iparos családban született, apja gépész volt, majd földet bérelt. Az I. világháború alatt frontszolgálatot teljesített, 1916-ban orosz hadifogságba esett, a szibériai fogolytáborban ismerkedett meg a kommunista eszmékkal, majd 1921-ben belépett a bolsevik pártba. Csehszlovákiában végzett pártmunkát, tevékenységéért az ottani hatóságok több ízben letartóztatták. Irodai alkalmazott volt, majd alkalmi munkákból élt. 1932-ben, Moszkvában telepedett le; a Kommunista Internacionálé munkatársa, a Nemzetközi Lenin Iskola tanára volt 1942-ig, ezután a Vörös Hadsereg politikai tisztjeként hadifogolytáborokban agitátor, az Igaz Szó című hadifogolyújság szerkesztője volt. Magyarországra hazatérve az Új Szó, illetve az Új Világ szerkesztője, 1949-től az MDP KV Oktatási Osztálya osztályvezető helyettese és az egyéves pártiskola igazgatója. 1950-től a marxizmus – leninizmus egyetemi oktatásának megszervezője és irányítója a Köznevelésügyi, majd a Felső-oktatásügyi Minisztériumban. 1953-ban kinevezték az ELTE Lenin Intézet igazgatójává. 1956. januártól az oktatásügyi miniszter helyettese, majd 1957-től haláláig az MSZMP KB Pártiskolájának igazgatója. 1959-től a történelemtudományok doktora.